گزارش ۳

زهرا چیذری

رضا دهشیری | جوان

گره خوردن هویت ملی و دینی در حماسه ایران عاشورایی

شهید حاج قاسم سلیمانی: امروز قرارگاه حسین‌بن علی(ع) ایران است. جمهوری اسلامی حرم است و این حرم اگر ماند دیگر حرم‌ها می‌مانند

امسال حال و هوای هیئات حسینی و اقامه عزای سید و سالار شهیدان انگار حسینی‌تر از همیشه بود! چراکه با ابراز انزجار از یزید و یزیدیان زمانه یعنی امریکا و اسرائیل گره خورده بود و در کنار ذکر لبیک یا حسین و تولی، تبری و شعار مرگ بر امریکا و مرگ بر اسرائیل غراتر از همیشه فریاد می‌شد تا مستکبران عالم بدانند، ایران شیعی به تأسی از مکتب اباعبدالله الحسین(ع) همواره در مسیر مبارزه با ظلم و ستم ایستاده و به لطف الهی و استعانت از حضرت ولی‌عصر آنها را سر جایشان می‌نشاند. همچنان که در جنگ تحمیلی ۱۲روزه اسرائیل علیه کشورمان سگ هار منطقه را تأدیب کرد.

«ایران حرم است»؛ به همین‌خاطر هم در کنار پرچم سیاه و سرخ یا حسین یا اباعبدالله، پرچم سه رنگ ایران با نماد جنگ و صلح و مزین به نام نامی «الله» که نگهدار این مملکت از هر گزندی است، نشانه‌ای از اقامه عزای حسینی است. ایرانی که امروز ۱۴۰۰ سال پس از قیام عاشورا و واقعه کربلا به تمام معنا کل یوم عاشورا و کل ارض کربلا را به جا آورده و تنها کشوری است که سال‌هاست در برابر استکبار جهانی و جهانخواری‌های امریکا و انگلیس و غرب تمام‌قد ایستاده‌است. ایران قوی آنچنان امریکا و سگ هارش در منطقه را به خشم آورده که در میانه مذاکرات، ناجوانمردانه کشورمان را مورد هجوم و سربازان و سرداران و دانشمندان و بسیاری از مردم عادی و غیر نظامیان را مورد هدف قرار دادند و شهید کردند. وطنی که فراتر از میهن و زادگاه ما ایرانیان و ام‌القرای جهان اسلام است و چشم امید مستضعفان عالم به آن دوخته شده‌است.

حماسه ایران در بزرگداشت حماسه عاشورا

به همین‌خاطر هم در مراسم شب عاشورای بیت رهبری به امر ولی امر مسلمین حضرت امام خامنه‌ای سرود «ای ایران، ایران تو بمان» اجرا می‌شود تا حس وطن‌پرستی و شور حسینی را به اوج برساند، چراکه بزرگداشت وطنی همچون ایران هم‌راستا و هم‌معنا با ذکر یا حسین و اقامه عزای حسینی است که راه حسین و مکتب عاشورا مگر به غیر از مبارزه با ظلم و ستم و ایستادگی در برابر ظالمان و مستکبران عالم است و مگر نه اینکه این سرزمین و مردمانش سال‌هاست در این مسیر ایستادگی کرده و خون داده‌اند و به پشتوانه درایت ولایت همچنان سرو قامت ایستاده‌اند. خواندن سرود ای ایران در واقع نمادی از همبستگی تاریخی مردم ایران در پرتو باورهای دینی و ملی است.

مردم کشورمان سال‌هاست هویت ملی‌شان با هویت مذهبی و دینی‌شان گره خورده و ایران از اسلام و اسلام و تشیع از ایران جداشدنی نیست!

گره خوردن هویت ملی و دینی مردم ایران

سرود حماسی و میهنی «ای ایران، ایران» که با مفاهیم آیینی ترکیب شده، آن هم در شب عاشورا، در بستر تاریخی، فرهنگی، و ژئوپلیتیکی کنونی، فقط حرکتی نمادین نبود، بلکه پیام‌هایی روشن داشت.

این پیام‌ها وقتی روشن‌تر می‌شود که دریابیم عاشورا برای ایرانیان صرفاً یک سوگ مذهبی نیست، بلکه محل تلاقی مقاومت، شهادت، غیرت، عدالت‌خواهی و فداکاری در فرهنگ ملی ماست. عاشورا برای ملت ما یک سرمایه هویتی جامع است و عزاداری و بزرگداشت این ایام، در عمل نوعی تجدید بیعت با ارزش‌های ایرانی و اسلامی است. فرهنگ عاشورا برای مردم ایران بستری برای تعقل، حرکت و حتی سیاست‌ورزی مؤثر است.

بر این اساس خواندن سرودای ایران در شب عاشورا نمایش مقاومت وایستادگی آنها و یادآور عزت نفس و پیشینه فرهنگی و تاریخی این ملت است.

مردمی که هویت ملی و مذهبی‌شان یکی است، چراکه در فرهنگ ایرانی-اسلامی، دین و وطن دو روی یک حقیقت هستند.

نمایی از یک کشور پیروز و مقتدر

هیئت‌ها و دسته‌های عزاداری عاشورای امسال پر شورتر و پرصلابت‌تر از همیشه بود. عاشورای امسال در کشورمان تداعی‌کننده یک ایران قوی و همیشه پیروز بود. ایرانی که یکایک مردمش برای دفاع از کیان آن پای کارند و دست در دست هم می‌گذارند و به پشتوانه تمدن چندین هزار ساله یکتاپرستی و حق طلبی در مکتب حسینی تزلزل به دل‌هایشان راه نمی‌یابد. فضای عاشورا در ایران فضای یک کشور جنگ‌زده نبود! همچنان‌که درست در لحظه‌ای که غرب به دنبال تشدید ایران‌هراسی است، رهبر فرزانه کشورمان با آرامش و پرصلابت‌تر از همیشه در مراسم عزاداری شب عاشورا حاضر می‌شود و با شنیدن شعر حماسی وطن لبخند می‌زند تا معانی تازه‌ای را در ذهن مردمش تداعی‌گر باشد و با نمادسازی هوشمندانه و مدبرانه قدرت نرم این سرزمین را به رخ بکشد و ملتی عاشق، مقاوم، میهن‌دوست و با فرهنگ را به تصویر بکشد و از این رهگذر هم مشروعیت داخلی را بالا ببرد و هم با زبان حماسه تهدیدات خارجی را خنثی کند.

در ادامه مراسم‌های این ایام در ظهر عاشورا هم دسته‌جات سینه‌زنی و زنجیرزنی در تمامی نقاط کشور به راه افتادند و با گرامیداشت یاد و خاطره شهدای جنگ ۱۲ روزه و قدرشناسی از کسانی که اقتدار امروزمان را مدیون آنهاییم، یک‌بار دیگر در صفوف به هم پیوسته نماز ظهر عاشورا را اقامه کردند تا از نمایی دیگر وحدت و هویت دینی و انسجام ملی‌شان را به تصویر بکشند و در فرامتن این بزرگداشت شعائر دینی به دنیا یادآوری کنند ایرانیان درس آموخته مکتب عاشورا هستند و در نهایت تهور زیر این پرچم حسینی همچون نیاکانشان آرش و سیاوش ایستاده و چون کاوه بیرق عدالت‌خواهی‌شان بر فراز است.

و این روزها چقدر جای شهدایمان خالی است و چقدر این بخش از وصیت‌نامه حاج قاسم برایمان تداعی می‌شد که می‌نویسد: «جمهوری اسلامی، مرکز اسلام و تشیع است.»

امروز قرارگاه حسین‌بن علی، ایران است. بدانید جمهوری اسلامی حرم است و این حرم اگر ماند، دیگر حرم‌ها می‌مانند. اگر دشمن، این حرم را از بین برد، حرمی باقی نمی‌ماند، نه حرم ابراهیمی و نه حرم محمدی(ص). این بخشی از وصیت‌نامه سردار شهید اسلام حاج قاسم سلیمانی است. همچنان‌که می‌گوید: «بدانید [باید] به دور از هرگونه اختلاف، برای نجات اسلام، خیمه ولایت را رها نکنید. خیمه، خیمه رسول‌الله است. اساس دشمنی جهان با جمهوری اسلامی، آتش زدن و ویران کردن این خیمه است، دور آن بچرخید. والله والله این خیمه اگر آسیب دید، بیت‌الله الحرام و مدینه حرم رسول‌الله و نجف، کربلا، کاظمین، سامرا و مشهد باقی نمی‌ماند؛ قرآن آسیب می‌بیند.»

«جوان»، در گزارشی به بررسی توصیه‌ها و راهکارهای اسلام در پساجنگ پرداخته‌است

تکمیل پیروزی در جنگ با کاربست منطق اسلامی

گزارش یک

سجاد آذری

رضا دهشیری | جوان

در شرایط بحرانی و جنگی، انسان‌ها به دنبال راه‌هایی برای حفظ آرامش درونی و کاهش اضطراب و ترس هستند. دین اسلام با تأکید بر یاد خدا به عنوان منبع آرامش، دعاها و اذکار متعددی را برای چنین موقعیت‌هایی معرفی کرده‌است. این دعاها نه تنها به تقویت روحیه افراد کمک می‌کنند، بلکه به آنها یاری می‌رسانند تا با توکل بر خداوند در برابر سختی‌ها و ناملایمات مقاوم‌تر باشند. در شرایطی که قرآن کریم کسانی را که از جهاد می‌ترسیدند و هنگام دستور به جهاد، بهانه‌جویی می‌کردند، سرزنش می‌کند، برخی از راهکارها برای دوری از ترس در زمان جنگ و مخصوصاً برای درمان تروماهای پس از جنگ وجود دارد که در بیان رهبر معظم انقلاب و دیگر کارشناسان گفته شده‌است.

برخی وقتی در موقعیتی قرار می‌گیرند که احساس می‌کنند جانشان در خطر است، یا شاهد مرگ و نابودی دیگران هستند، مغزشان وارد حالت اضطراری می‌شود. اگر این موقعیت‌ها تکرار شوند، مثلاً در میدان جنگ، سیستم عصبی در حالت آماده‌باش باقی می‌ماند و فرصت بازگشت به تعادل را پیدا نمی‌کند. همین وضعیت، آغاز یک تروماست.

چگونگی ایجاد تروما

پس از جنگ، برخی از افراد که با این حالت برمی‌گردند در ظاهر سالمند، اما در درون دچار اضطراب، بی‌خوابی، کابوس، بی‌حسی عاطفی یا انفجارهای ناگهانی خشم هستند. این علائم نشانه‌ی اختلال استرس پس از سانحه یا PTSD است که در گروهی از سربازان، غیرنظامیان آسیب‌دیده از جنگ و حتی امدادگران دیده می‌شود.

در بسیاری از موارد، فرد دچار سردرگمی هویتی می‌شود؛ مثلاً یک سرباز پس از بازگشت از جبهه، دیگر نمی‌تواند خود را با زندگی عادی وفق دهد. صدای ترقه برایش صدای انفجار است، یک بوق ماشین می‌تواند او را به سنگر برگرداند و دیدن بچه‌ای تنها در خیابان ممکن است او را یاد کودکانی بی‌پناه در میدان بیندازد.

فرد دیگر مانند گذشته نمی‌خندد، نه به خاطر اینکه نمی‌خواهد، بلکه به این دلیل که مغز و قلبش دیگر توان احساس شادی را ندارند. انگار چیزی درونش خاموش شده‌است. این وضعیت گاهی با افسردگی شدید همراه می‌شود.

در برخی موارد، فرد نه با خاطره مرگ، بلکه با خاطره زنده‌ماندن در حالی که دوستانش کشته شده‌اند، زندگی می‌کند. به این حالت، احساس گناه بازمانده گفته می‌شود، حسی که می‌تواند سال‌ها موجب خودخوری در افرادی شود.

در مورد کودکان، تروما شکلی بسیار پیچیده‌تر پیدا می‌کند. کودکانی که شاهد مرگ والدین یا آوارگی بوده‌اند، اغلب دچار سکوت طولانی، شب‌ادراری، لکنت زبان یا پرخاشگری می‌شوند. آنها توان بیان تجربه خود را ندارند و گاه در نقاشی‌ها یا بازی‌هایشان، فجایع جنگ را بازآفرینی می‌کنند. کودکانی که جنگ را تجربه کرده‌اند، اغلب رشد روانی‌شان متوقف یا مختل می‌شود.

درمان تروما

درمان تروما اغلب از طریق روان‌درمانی انجام می‌شود. یکی از روش‌های مؤثر، درمانی است به نام «درمان شناختی-رفتاری» که به فرد کمک می‌کند افکار منفی، خودسرزنشی‌ها و برداشت‌های اشتباه از وقایع جنگ را بازنگری کند برای مثال، سربازی که فکر می‌کند «من موجب مرگ دوستانم شدم» یاد می‌گیرد که بفهمد این احساس نتیجه فاجعه و شرایط بوده، نه گناه شخصی او.

در برخی موارد، درمانگر از روش «مواجهه تدریجی» استفاده می‌کند. در این روش، فرد تحت شرایط کنترل‌شده، به مرور خاطرات تلخ خود را بازگو می‌کند، تا مغز یاد بگیرد آن خاطره دیگر تهدیدکننده نیست. این روند، بسیار دشوار است و گاهی باعث گریه، لرزش یا بی‌قراری می‌شود، اما در نهایت، فرد قدرت بازپس‌گیری کنترل زندگی‌اش را به دست می‌آورد.

برای کودکانی که زبان بیان احساس ندارند، روش‌هایی مانند بازی‌درمانی، نقاشی‌درمانی و داستان‌درمانی به کار می‌رود. کودک از طریق نقاشی یا بازی، تجربه خود را بازسازی می‌کند و به مرور، از درون به بیرون می‌آید.

درمان تنها در اتاق درمانگر خلاصه نمی‌شود. خانواده، جامعه و ساختارهای اجتماعی باید در این روند مشارکت کنند. برای مثال، سربازی که از جنگ برگشته، باید از سوی خانواده‌اش درک شود. یکی دیگر از راه‌های مؤثر در درمان تروما، گروه‌درمانی است. افراد آسیب‌دیده وقتی می‌بینند کسان دیگری نیز مانند آنها درد کشیده‌اند، احساس تنهایی نمی‌کنند و بهتر می‌توانند به بازسازی زندگی خود امیدوار شوند.

برای برخی افراد، مشارکت در فعالیت‌های اجتماعی، داوطلبانه، هنری یا فرهنگی، مسیر بازسازی روانی را هموار می‌کند.

ادبیات جنگ، ادبیات بشارت است

همه این موارد روش‌های معمول جوامع سکولار در خصوص برخورد با جنگ، ترس از آن و درمان تروماهای بعد از آن است، ولی دیدگاه اسلام در خصوص این شرایط که بخشی از آنها در بیانات رهبر معظم انقلاب نیز آمده راهکارهای دیگری نیز دارد. از جمله اینکه برخلاف تصور غالب که زمان جنگ را زمان محنت می‌دانند، اسلام ادبیات جنگ را به طور کلی ادبیات بشارتی می‌داند. رهبر معظم انقلاب در این خصوص فرموده‌اند: قرآن هم درباره شهدا می‌فرماید که «وَيَستَبشِرونَ بِالَّذينَ لَم يلحَقوا بِهِم مِن خَلفِهِم اَلّا خَوفٌ عَلَيهِم وَ لا هُم يحزَنون». بشارت می‌دهند؛ بشارت می‌دهند به چه؟ که دو آفت مهم را نباید داشته‌باشند و ندارند؛ یعنی نفی این دو آفت را بشارت می‌دهند؛ یکی ترس، یکی اندوه؛ هم ترس را، هم اندوه را نفی می‌کنند..... خوف و حزن دو آفت بزرگ است برای یک ملت، برای یک جماعت، برای یک انسان. ترس و اندوه دو آفت بزرگ است؛ این دو آفت با بشارت قرآنی برداشته می‌شود؛ همچنان که اگر مقاومت هم بکنیم، این دو آفت برداشته می‌شود. آن هم [بیان] آیه قرآن است: اِنَّ الَّذينَ قالوا رَبُّنَا اللهُ ثُمَّ استَقاموا تَتَنَزَّلُ عَلَيهِمُ المَلٰئِكَةُ اَلّا تَخافوا وَلا تَحزَنوا؛ مقاومت هم همین‌جور است. اگر می‌خواهید خوف نداشته‌باشید، حزن نداشته‌باشید، مقاومت و استقامت را سرمشق کار خودتان قرار بدهید؛ آن وقت خوف هم نخواهید داشت، حزن هم نخواهید داشت.

دوری مؤمنان از ترس و دلهره در حوادث سخت

ایشان در خصوص مواجهه با حوادث سخت مثل حمله نظامی فرموده‌اند: هم خدای متعال دستور خودش را و روش درست را به ما یاد داده که وَ لَمّا رَءَا المُؤمِنونَ الاَحزابَ قالوا هذا ما وَعَدَنَا اللهُ وَ رَسولُه وَ صَدَقَ اللهُ وَ رَسولُه وَ ما زادَهُم اِلّا ايمانًا وَ تَسليمًا. ما توقع نداشتیم که حکومت اسلامی در دوران سیطره مادیت و حکومت‌های مادی در دنیا به وجود بیاید و مادیون دنیا که همه قدرت‌های مادی را هم دارند، ساکت بنشینند تماشا کنند..... در مواجهه با حوادث نباید دچار ترس و دلهره شد. اَلا اِنَّ اَولِياءَ اللهِ لا خَوفٌ عَلَيهِم وَ لا هُم يحزَنون؛ این [آیه] در سوره یونس است؛ نگاه کردم، در سوره بقره [هم] شاید چهار، پنج جا «لا خَوفٌ عَلَيهِم وَ لاهُم يحزَنون» در مورد مؤمنین آمده‌است. خب این به خاطر ایمان است، به خاطر ارتباط با خدا است، به خاطر قبول ولایت الهی است؛ خوف و مانند آن نباید باشد. امام (رضوان الله علیه) واقعاً نمی‌ترسید. ما یک وقتی خدمت ایشان نشسته بودیم - همان اول انقلاب؛ همان وقت‌هایی که با آن بنده خدا یک‌ودو داشتیم سر قضایای نیروهای مسلح و این حرف‌ها- بنده به ایشان گفتم «علت اینکه شما مثلاً فلان جمله را درباره فلان شخص گفتید، این است که می‌ترسید...»؛ می‌خواستم بگویم «می‌ترسید که نیروهای مسلح مثلاً بدشان بیاید»، تا گفتم «می‌ترسید»، ایشان همین‌جور بلافاصله گفتند «من از هیچ چیز نمی‌ترسم». ایشان منتظر نشدند که متعلق ترس را بگویم؛ تا گفتم «شما می‌ترسید»، ایشان گفتند «من از هیچ چیز نمی‌ترسم». واقعاً هم همین‌جور بود؛ ایشان از هیچ چیز نمی‌ترسید. «اَلا اِنَّ اَولِياءَ اللهِ لا خَوفٌ عَلَيهِم وَ لا هُم يحزَنون» یعنی این. چرا بترسد؟ انسان بزرگی مثل او واقعاً همین‌جور بود.

امام خمینی (ره) نترسیدن از امریکا را فریاد زد

حضرت آیت‌الله خامنه‌ای با تأکید بر اینکه جریان نترسیدن از امریکا و دیگر قدرت‌های بزرگ یادگار امام خمینی (ره) است، بیان می‌کنند: «امام (رضوان الله علیه) این نترسیدن از قدرت را به همه ما یاد داد که از قدرت‌های ظالم و زورگو نترسید. من فراموش نمی‌کنم در سال ۵۸، آن وقتی که جوان‌های ما این جاسوس‌های امریکایی و جاسوس‌خانه امریکایی را گرفته‌بودند، بعضی‌ها فشار می‌آوردند به شورای انقلاب که بگویید اینها را آزاد کنند. بنده و مرحوم آقای هاشمی رفسنجانی و بنی‌صدر، ما سه نفر از شورای انقلاب رفتیم قم؛... پرسیدیم که آقا این جوری است، فشار می‌آورند که اینها را هر چه زودتر آزاد کنید؛ امام رو کردند به ما و گفتند که از امریکا می‌ترسید؟ بنده عرض کردم نخیر نمی‌ترسیم، گفتند پس نمی‌خواهد آزادشان کنید. واقعش هم همین بود؛ یعنی اگر کسی قرار بود از امریکا بترسد و ملاحظه بکند، نتایج بسیار تلخی را آن روز عاید کشور می‌کرد. ما دیده‌ایم مواردی را که دولت‌ها و قدرت‌های کشور خودمان از دشمن می‌ترسیدند و این ترس، آنها را دچار مشکلات فراوانی کرد. قرآن می‌گوید: فَلاتَخافوهُم وَ خافون؛ «خافون» یعنی ملاحظه مقررات من را بکنید؛ آنجایی که خدای متعال فرموده‌است مجاهدت کنید، مجاهدت کنید؛ آنجایی که فرموده است دست نگه دارید، دست نگه دارید؛ معنای این «خافون» این است.»

لزوم ورود به میدان با دلیری و شجاعت

ایشان در بخش دیگری از بیانات سال‌های گذشته خود به دوگانه ترس و دلیری اشاره داشته و می‌فرمایند: «یک وقت انسان وارد میدان می‌شود اما می‌ترسد؛ از دشمن، از حادثه، از ورود در غمرات می‌ترسد، با ترس وارد می‌شود؛ این یک جور عکس‌العمل و واکنش و حضور در مقابل دشمن است، یک وقت با دلیری وارد می‌شود. در روایات دارد «خُضِ الغَمَراتِ لِلحَقّ»؛ وارد میدان می‌شود با دلیری، با شجاعت؛ این هم یک جور دیگر برخورد. ما نگاه کنیم به وضع کشورهای دنیا؛ کشورهایی که ما با آنها آشنا هستیم، مسائلشان را می‌دانیم؛ هر دو جور حرکت‌ها را ما در کارهای اینها می‌بینیم. فرض بفرمایید مثلاً یک جاهایی وارد می‌شوند [در مقابل] فشار امریکا روی بعضی از کشورها؛ یک‌جا با شجاعت وارد می‌شوند، با دلیری وارد می‌شوند، یک‌جا با ترس وارد می‌شوند؛ هر کدام یک جور است؛ آن کسی هم که با ترس وارد می‌شود، ممکن است یک حرکتی بکند، اما نوع آن حرکت با نوع حرکت آن کسی که امیدوارانه، با شجاعت وارد می‌شود، تفاوت دارد.»

نترسیدن از دشمن و دشمنی‌ها شرط مهم برای ایجاد تحول

همچنین رهبر معظم انقلاب در بیانات سال‌های گذشته خود یک شرط مهم برای ایجاد تحول را نترسیدن از دشمن و دشمنی‌ها عنوان می‌کنند و می‌فرمایند: «خدای متعال به پیغمبرش می‌فرماید که «وَ تَخشَى النّاسَ وَاللهُ اَحَقُّ اَن تَخشاهُ»؛ از مردم نباید بترسی؛ از حرف این و آن نباید بترسی..... اگر یک حرکت مهم صحیح متقن محاسبه‌شده‌ای انجام می‌گیرد، باید ملاحظه اینها را نکنند. ملاحظه دشمن خارجی را هم نباید بکنند؛ هر گونه حرکتی را که در کشور به سمت صلاح انجام بگیرد، یک جبهه وسیعی از دشمن وجود دارد که اینها نشسته‌اند دارند دائم فکر می‌کنند که ضربه‌ها بزنند، هم در زمینه‌های سخت‌افزاری، هم در زمینه‌های نرم‌افزاری؛ نرم‌افزاری‌شان همین است که اینها تصمیم‌های مهم و درست و منطقی را که در کشور گرفته می‌شود، با تبلیغات وسیعی که دارند، زیر سؤال ببرند و با این امپراتوری تبلیغاتی‌ای که دست صهیونیست‌هاست، این را بکوبند و نابود کنند و از بین [ببرند].»

دلهره افکندن شیوه معمول دشمن در طول تاریخ

از سوی دیگر ایشان کار دشمن را دلهره‌افکندن بیان می‌کنند و می‌فرمایند: «کار دشمن این است که دلهره بیندازد، بترساند، ناامید کند؛ این کار دشمن است، کار شیطان است؛ مال امروز هم نیست، همیشه بوده؛ در طول تاریخ و در طول تاریخ اسلام. إِنَّما ذٰلِكُمُ الشَّيطانُ يخَوِّفُ أَولِياءَهُ - [آیه] قرآن است- این، شیطان است که دوستان و پیروان خودش را می‌ترساند؛ فَلا تَخافوهُم وَ خافونِ إِن كنتُم مُؤمِنينَ؛ [خدا می‌فرماید] شما که مؤمن هستید، از اولیای شیطان، از پیروان شیطان، از قدرت‌هایی که قدرت‌های شیطانی هستند، نترسید؛ از من بترسید، از انحراف از صراط مستقیم بترسید. اگر کسی از صراط مستقیم منحرف شد، این ترس دارد؛ چون وقتی شما از جاده مستقیم و صحیح و خوب و درست منحرف شدید، می‌افتید در بیابان؛ از این بترسید اما از دشمن اصلاً نترسید؛ از دشمن نترسید. یک جای دیگر [دارد]: فَلا تَخشَوهُم وَاخشَون؛ یا آن «قالَ لَهُمُ النّاسُ إِنَّ النّاسَ قَد جَمَعوا لَكم فَاخشَوهُم فَزادَهُم... وَ قالُوا حَسبُنَا اللهُ وَ نِعمَ الوَكيلُ»؛ آیات قرآن درس است، درس زندگی است، درس پیشرفت است. بعد از جنگ احد که مسلمان‌ها شهید دادند و کسی مثل حمزه سیدالشهدا به شهادت رسید و افراد دیگری شهید شدند، مجروح شدند، زخمی شدند و بالاخره جنگ تمام شد و روز تمام شد و برگشتند مدینه، همین دم مدینه بودند، همان بیرون مدینه در محل احد بودند و یک عده‌ای زخمی و یک عده‌ای ناراحت [بودند] که دشمن که از مدینه دور شده بود - چون در مرحله آخر بالاخره مسلمان‌ها به دشمن ضربه زدند و دشمن را دور کردند- یک نقشه‌ای به خاطرش رسید و آن این بود حالا که مسلمان‌ها برگشتند مدینه و شمشیرها را زمین گذاشتند، اینها برگردند، یک‌دفعه حمله کنند و قضایا را تمام کنند و برای اینکه دل‌ها را خالی کنند و بترسانند، خبر را هم به شکلی درز دادند که الان دشمن‌ها می‌ریزند، تا مردم بترسند؛ [خب] یک عده هم که مجروحند، یک عده هم که خسته‌اند. «قالَ لَهُمُ النّاسُ إِنَّ النّاسَ قَد جَمَعوا لَكم» آدم‌های نفوذی آمدند بین مردم گفتند که «بله، لشکر، بیرون مدینه منتظر است که به شما حمله کند - فَاخشَوهُم- بترسید، پدرتان درمی‌آید، پدرتان درآمده‌است»؛ بعد پیغمبر فرمود که فقط آن کسانی که امروز در احد زخمی شدند، باید شمشیر دست بگیرند، بیایند بیرون؛ دیگران حق ندارند بیایند؛... رفتند بیرون، با آن جمعی که در نزدیکی مدینه اجتماع کرده‌بودند، درگیر شدند، پدر آنها را درآوردند؛ فَانقَلَبوا بِنِعمَةٍ مِنَ اللهِ وَ فَضلٍ لَم يمسَسهُم سوءٌ. اولش گفتند قالُوا حَسبُنَا اللهُ وَ نِعمَ الوَكيلُ، بعد رفتند «فَانقَلَبوا بِنِعمَةٍ مِنَ اللهِ وَ فَضلٍ» و برگشتند، هم غنیمت آوردند، هم شکست دادند دشمن را، هم غنیمت گرفتند و سرافراز برگشتند؛ این منطق اسلام است.

آنکه شما را وادار می‌کند که بترسید، مأیوس بشوید، ناامید بشوید، او شیطان است. امروز این شیطان‌ها از طریق رادیو و تلویزیون و فضای مجازی و شبکه‌های اجتماعی و امثال اینها مرتب مشغول کارند برای اینکه بترسید. نه، نترسید، فَلا تَخافوهُم، از آنها نترسید؛ از انحراف از راه خدا بترسید که اگر از راه مستقیم انحراف پیدا کردیم، سرنوشت ما سرنوشت کشورهایی است که زیر بال امریکایند، سرنوشت عربستان است، سرنوشت رژیم شاه است که [در آن نوع کشورها] همه امکانات کشور متعلق به دشمن [است] و ملت، ذلیل در مقابل دشمن و بی‌پناه در مقابل دشمن.»

گزارش ۲

مهسا گربندی

این خانه‌ها با عشق، دوباره قد می‌کشند

جمعیت هلال‌احمر پویش ملی «خانه‌ات آباد» را برای کمک به ترمیم خانه‌های آسیب‌دیده راه‌اندازی کرد

در ۱۲ روز جنگ تحمیلی رژیم صهیونیستی، تعداد زیادی از خانه‌ها فرو ریخت و خاطراتی زیر آوار، جا ماند، اما امید و همدلی از میان آوارها جوانه زد. در قدم اول، دولت با نگاهی مسئولانه و انسانی، از آسیب‌دیدگان حمایت کرد؛ از اسکان اضطراری گرفته تا برنامه‌ریزی برای بازسازی واحدهای تخریب‌شده. حالا هم چند روزی است پویش مردمی «خانه‌ات آباد» شکل گرفته‌است؛ پویشی که نه‌تنها دیوارهای فرو ریخته را بازسازی می‌کند، بلکه روح همبستگی ملی را برای بار دیگر زنده می‌سازد.

برای بار دیگر، پیوند میان مسئولیت‌پذیری نهادهای رسمی و مشارکت مردم به نمایش گذاشته شده؛ پیوندی که در روزهای سخت، چهره واقعی جامعه ایرانی را نشان می‌دهد. «خانه‌ات آباد» تنها یک پویش نیست، بلکه نمادی است از بازگشت به زندگی، از ساختن دوباره، آن هم با دستانی که هرگز خالی از مهر نبوده‌است.

رنگ عمل مسئولیت‌پذیری

از همان روزهای اول، دولت با نگاهی مسئولانه و انسانی، مجموعه‌ای از اقدامات را برای حمایت از آسیب‌دیدگان و همچنین بازسازی واحدهای تخریب شده آغاز کرد. واحدهایی که البته تعدادشان هم کم نیست. فاطمه مهاجرانی، سخنگوی دولت، با اعلام آخرین آمار از سوی سازمان مدیریت بحران کشور گفت: «بیش از ۳هزارو ۵۰۰ واحد مسکونی در سراسر کشور دچار آسیب شده، که از این میان، ۳۳۲ واحد در تهران قرار دارند.»

طبق اعلام مهاجرانی، این آسیب‌ها در سه دسته طبقه‌بندی شده‌اند؛ خانه‌هایی که به‌طور کامل تخریب شده‌اند و دیگر قابل سکونت نیستند، واحدهایی که نیازمند تعمیرات اساسی هستند تا دوباره قابل استفاده شوند و خانه‌هایی که دچار آسیب‌های جزئی شده و با تعمیرات سبک قابل بازگشت به چرخه زندگی هستند. در چنین شرایطی، دولت اسکان اضطراری آسیب‌دیدگان را در اولویت قرار داده است. برای این منظور، نهادهایی مانند شهرداری تهران و وزارت گردشگری با تمام ظرفیت پای کار آمده‌اند. هتل‌های وابسته به این نهادها، با همدلی و مسئولیت‌پذیری، خدمات اقامتی رایگان به خانواده‌های آسیب‌دیده ارائه می‌دهند تا در روزهای سخت، دغدغه‌ای بابت سرپناه نداشته باشند.

اتحادیه هتل‌داران کشور نیز با اقدامی تحسین‌برانگیز، اعلام کرد که به آسیب‌دیدگانی که نیاز به اقامت طولانی‌تر دارند، ۲۰ تا ۵۰ درصد تخفیف ارائه خواهد داد. این تخفیف‌ها نه‌تنها کمک مالی محسوب می‌شوند، بلکه نمادی از همبستگی صنفی و مشارکت اجتماعی در بازسازی زندگی مردم هستند.

پویشی برای آباد کردن خانه‌ها

در کنار ارائه بسته‌های حمایتی دولت، نهادها و حتی اصناف، پویش مردمی «خانه‌ات آباد» به‌عنوان مکملی قدرتمند و انسانی، صحنه‌ای از همبستگی ملی را به نمایش گذاشت. پویشی که نه‌تنها پاسخی به نیازهای فوری خانواده‌های آسیب‌دیده، بلکه تجلی روحیه نوع‌دوستی و مسئولیت‌پذیری اجتماعی مردم ایران است.

محمدجواد عزتی وظیفه‌خواه، رئیس سازمان داوطلبان جمعیت هلال‌احمر، با اشاره به استقبال گسترده مردم، خیرین و نهادهای حامی گفت: «هموطنان عزیز همواره در صحنه‌های مختلف یاری‌گر یکدیگر بوده‌اند و امروز نیز با راه‌اندازی این پویش، فرصت دوباره‌ای برای همدلی و بازسازی خانه‌هایی فراهم شده که در اثر جنگ ۱۲ روزه ویران شده‌اند.» بدون شک این سخنان در امتداد اقدامات دولت است که معنا پیدا می‌کند؛ وقتی نهادهای رسمی با تأمین منابع مالی، تسهیل اقامت موقت و حذف عوارض ساخت، بستر بازسازی را فراهم کرده‌اند، حالا مردم نیز با مشارکت در این پویش، نقش مستقیم در ساختن دوباره خانه‌ها ایفا می‌کنند.

برای تسهیل کمک‌رسانی، جمعیت هلال‌احمر مسیرهای متعددی را برای واریز کمک‌های نقدی اعلام کرده‌است: «هموطنان گرامی می‌توانند کمک‌های نقدی خود را از طریق حساب جمعیت هلال احمر نزد بانک مرکزی به شماره ۶۳۶۷۹۵۷۰۷۸۷۵۸۳۳۶، شماره کارت ۴۱۰۱۰۳۴۷۴۱۹۹۹۹۹۸ و شماره شبا IR۷۰۰۱۰۰۰۰۴۱۰۱۰۳۴۷۴۱۹۹۹۹۹۸ و همچنین حساب این جمعیت نزد بانک ملی به شماره ۹۹۹۹۹، شماره کارت ۶۰۳۷۹۹۷۵۴۴۹۹۹۹۹۹ و شماره شبا IR۷۷۰۱۷۰۰۰۰۰۰۰۰۱۹۹۹۹۹۹۹۹۰۰۳ یا از طریق شماره‌گیری کد دستوری #۳*۱۱۲* واریز کرده و به این پویش ملی بپیوندند.»

رئیس سازمان داوطلبان همچنین تأکید کرده که تمامی مبالغ جمع‌آوری‌شده به‌صورت شفاف و مستقیم صرف احداث و بازسازی منازل آسیب‌دیده خواهد شد. جمعیت هلال‌احمر به‌عنوان امانت‌دار و نماینده مشارکت‌کنندگان، مسئول نظارت بر هزینه‌کرد کمک‌هاست و تا تکمیل فرآیند بازسازی، این پویش ادامه خواهد داشت.

آنطور که اعلام‌شده، این پویش در پاسخ به درخواست‌های مکرر مردم نوع‌دوست و خیرین نیک‌اندیش کشور شکل گرفته؛ مردمی که بارها در بحران‌های طبیعی و انسانی نشان داده‌اند که همدلی، بخشی از هویت ایرانی است. حالا با راه‌اندازی این طرح توسط جمعیت هلال‌احمر، بستری فراهم شده تا کمک‌های نقدی به خانواده‌های آسیب‌دیده از حملات رژیم صهیونیستی به‌صورت شفاف و مستقیم صرف بازسازی خانه‌ها شود.

روایت‌هایی از دل مردم

این‌بار هم مردم نشان دادند که همدلی فقط یک واژه نیست، بلکه رفتاری است که در سخت‌ترین لحظات، معنا پیدا می‌کند. مردمی که می‌خواستند در بازسازی خانه‌های آسیب‌دیده و کمک به هموطنانشان نقش داشته باشند، حالا هر کدامشان، از طریق پویش «خانه‌ات آباد»، به اندازه توان‌شان، سهمی ایفا خواهند کرد.

خانم جوانی که ساکن شهرری و خانه‌دار است، در رابطه با پیوستن به پویش خانه‌ات آباد می‌گوید: «وقتی دیدم خانه همسایه‌ام خراب شده، قلبم لرزید. در این دنیا، مال زیادی ندارم، اما با گوشی پسرم وارد سامانه «خانه‌ات آباد» شدم و مبلغی را واریز کردم تا شاید کمک من هم در این جریان راه افتاده مؤثر باشد. بعد از آن انگار کمی دلم آرام شد. این پویش، فرصتی به من داد که احساس کنم هنوز هم می‌توانم کاری انجام دهم، حتی اگر دستم خالی باشد.»

مرد میانسالی که کارگر ساختمانی است و در کرج سکونت دارد نیز، با دستانی پینه‌بسته و نگاهی پر از دغدغه می‌گوید: «من خودم در بخش ساخت‌وساز کار می‌کنم. وقتی شنیدم پویش «خانه‌ات آباد» راه افتاده، با چند تا از بچه‌های کارگاه تصمیم گرفتیم بخشی از حقوق‌مان را کنار بگذاریم. ما شاید نتوانیم خانه‌ای برای هموطنان‌مان بسازیم، اما می‌توانیم آجر اولش را بگذاریم. این کمک‌ها که فقط واریز پول نیست، یک جور دلگرمی برای آنهایی است که در این جنگ وحشیانه، عزیزانشان و خانه‌شان را از دست دادند.»

همچنین خانم معلمی بازنشسته که ساکن تبریز است، در رابطه با پیوستن خود به